

han meget stærkt angriber den, fordi den i sin Redegørelse er fremkommen med Oplysninger om, hvad det er for Børn, som ere paa „Hebron“, og nævner, at det er vanskelige, vanartede og forbryderiske Børn. Det er en Erklæring, som Bestyrelsen for „Hebron“ har maattet rykke frem med, da den blev angreben meget stærkt. Men det ærede Medlem synes, at det er dog for galt, at denne Bestyrelse vil fortælle Offentligheden, hvad det er for Børn, der opholde sig paa „Hebron“. Men hvem er det, der har Hovedskylden for, at Offentligheden faar at vide, hvad det er for Børn, der ere paa „Hebron“? Det er det ærede Medlem selv, som bringer Bestyrelsen til at fremkomme med dette Forsvar i Bladene. Ganske anderledes var Tilfældet den 7. Juni 1905, da Redaktør Andersen fra Holstebro tog en Tur ned til „Hebron“ sammen med den daværende Formand for „Socialdemokratisk Forening“, Mælkehandler Hedegaard i Struer. Da fremkom han uden nogen som helst Grund med en Oplysning om, hvad det var for Børn, der vare paa „Hebron“, idet han skrev i sit Blad den 11. Juni 1905, at „Løgnagtighed, Tyveri og Løstgængeri er det mest fremtrædende hos de Børn, som komme her. Naar undtages Drik, findes alle Laster repræsenterede her.“ Denne Oplysning har han selvfølgelig faaet af Fru Bransholm, men uden nogen som helst Tilladelse af hende bekendtgør han det i Bladet. Naar Socialdemokraterne selv i deres Blade ikke holde sig for gode til at indrykke den Slags Ting og meddele Offentligheden, hvad det er for Børn, der ere paa „Hebron“, er det dog meningsløst, at der fra det ærede Medlems Side vises saa stor Opmærksomhed overfor den Redegørelse fra Bestyrelsen, som han selv har fremtvunget.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa noget om, at Børnene paa „Hebron“ ikke fik den Mad, de kunde spise. I den samme Artikel, som Redaktør Andersen den Gang skrev i „Vestjydsk Socialdemokrat“, staar der, at netop da han kom ind paa „Hebron“, vare alle Børnene ved at spise til Middag, og Tallerkenerne bleve fyldte for anden Gang med Vandgrød. Jeg synes, det var værd, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds lagde Mærke dertil, thi der, hvor de ikke faa, hvad de kunne spise, tror jeg ikke, de faa Tilladelse til at faa deres Tallerkener fyldte for anden Gang. I den samme Artikel stod der ogsaa, „at Fru Bransholm var særdeles forekommende, og under hendes Ledsagelse

hjem søgte vi hele Huset og alt udenfor og fik Indtryk af Renlighed og Orden overalt, hvor vi vendte Blikket hen“.

Der vil vel nok senere blive Lejlighed til her i Tinget at komme tilbage til „Hebron“-Affæren og til vore Børneopdragelsesanstalter, og derfor vil jeg ikke mere fordybe mig heri, men ganske kort slutte af her, idet jeg udtaler Haabet om, at der snart maa komme til at foreligge et Resultat, saaledes at vi kunne faa lidt at vide om, hvorledes det virkelig forholder sig, og hvor meget der er sandt af de Beskyldninger, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har rettet mod „Hebron“ og andre Opdragelsesanstalter og Børnehjem her i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem, som er Repræsentant for den Kreds, hvor „Hebron“ ligger, har modtaget en Række Breve, der handler om Piger, der have været paa Anstalten „Hebron“; men har han undersøgt noget som helst angaaende disse Breve? Det har jeg gjort! Jeg har gjort det, der var det ærede Medlems Pligt. Jeg har taget mig af de Piger, som bleve daarligt behandlede, mishandlede i deres Tjeneste. Det drejer sig her om tre Piger, som have haft frygtelige Pladser, og jeg tør dristigt paastaa, at man skal søge længe og vidt for at finde tre daarligere Pladser end dem, de to af Pigerne og en tredje til have haft. Jeg kunde ikke efter den Behandling, der blev dem til Del, den slaviske Tilværelse, de førte, forsvare ikke at gøre mit til, at de kom bort der fra.

Formanden: Det ærede Medlem bruger for stærke Udtryk.

Sabroe: Jeg gør blot opmærksom paa Kendsgerninger. Den ene af de Piger, det ærede Medlem meddelte noget om, tjente paa en Gaard, hvor der i Løbet af de sidste $\frac{3}{4}$ Aar havde været 7 Karle, der alle vare løbne derfra, og hvor der i de sidste 3 Maaneder ingen Karle var, saa at Pigen havde maattet forrette Karlearbejde. Hun blev befriet fra en Behandling, som var frygtelig, og da hun kom til Aarhus, var hun saa smudsig og fyldt med Lus og Utøj, at vi aldrig paa de gamles Hjem have haft et saa smudsigt Menneske at rense. Denne stakkels Pige befriede jeg; det ærede Medlem skulde have gjort det.